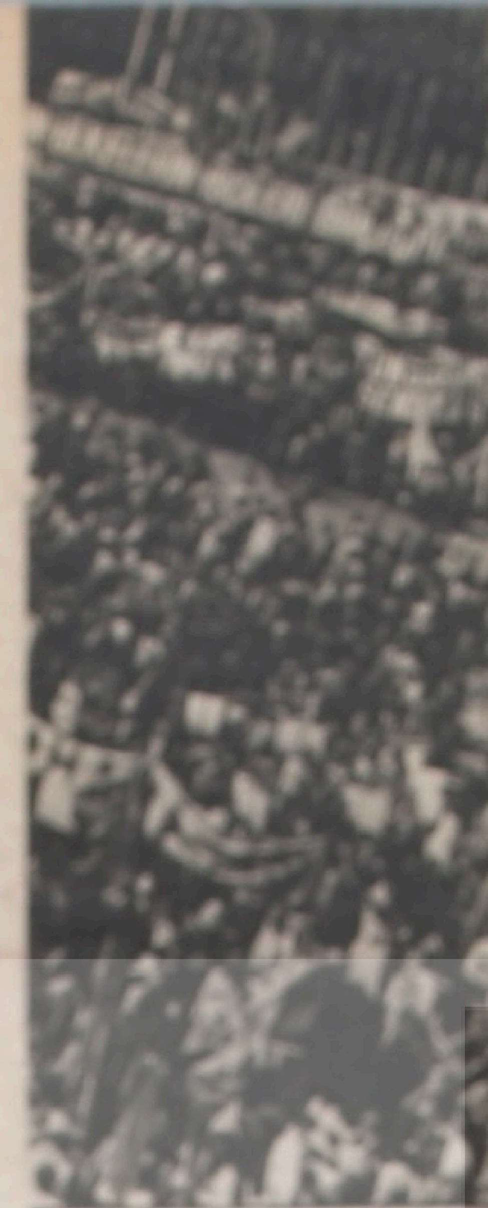

Her 1 Mayıs'da Daha Güçlüyüz

Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşin!

Yaşasın Birlik, Mücadele, Dayanışma!

ONSEKİZİNCİ yüzyılın sonlarına doğru Amerika'da zencileri köle olarak kullanmak isteyen güneyli toprak sahipleri ile, köleleri «özgürleştirip» işçi olarak çalıştırmak isteyen kuzeyli kapitalistler arasındaki iç savaş sona ermişti. Savaş sonu Amerika tam bir kargaşa içindeydi ve emekçi kitleler sefaletin içinde yüzüyorlardı.

İktidarı ele geçirmiş olan kapitalistler «memleket ekonomisini kurtarmak» için ortaya çok parlak bir fikir atmışlardı! Bu parlak fikir, işçi ücretlerini düşürmekti.

1 Ocak 1874 yılında dört eyalette birden ücretlerin düşürülmesine karar verildi. İşçi sınıfı bu karara şiddetle karşı çıktı. 13 Ocak 1874 yılında New York'da bir miting düzenlendi. Onbinlerce işçi bu mitinge katıldı, fakat polis «milli muhafızlar» adı verilen eşkiyalarla birlikte mitingi kana buladılar. Bunun ardından Pensilvanya'da kömür işçileri direnişe geçtiler. Bu direniş te ezildi, işçi önderleri tutuklandı ve 10'u hemen idam edildi. Fakat direnişler ve eylemler çığ gibi büyüyor olayların ardı arkası kesilmiyordu. 1877 yılında demiryolu ve maden işçileri direnişe geçtiler, sermaye bu direnişlerin üzerine de azgınca saldırdı. Birçok işçi çatışmalar sonunda canını verdi, yüzlercesi yaralandı.

İŞÇİ sınıfı ücretlerin yükseltilmesi ve iş saatinin 8 saate indirilmesi yolundaki mücadelesinden vazgeçmedi. 1886 yılında önce yer yer başlayan ufak direnişler kısa zamanda büyüdü. 1 Mayıs 1886 yılında «SEKİZ SAATLİK İŞ GÜNÜ İÇİN» 80 bin işçi genel greve çıktı. Ama sermaye yine boş durmadı, grevin ikinci günü ajan ve provakatörlerini harekete geçirdiler, polislerin üzerine bomba atıldı, polis grevcilerin üzerine saldırarak 4 grevciyi öldürdüler.

4 Mayıs günü işçiler, arkadaşlarının öldürülmesini protesto etmek için Şikago kentinde toplandılar. Miting bir gün boyu sürdü ancak, bir kışkırtıcı ajan polislerin üzerine bomba attı, çıkan çatışma sonunda, 7 polis öldü 67 polis yaralandı. İşçiler ise 4 ölü 50 yaralı verdiler.

Kanlı mitingin ardından tutuklanan işçi önderlerinden Albert Persons, August Spies, Adolf Fischer ve George Engels göstermelik bir mahkemede bir buçuk yıl yargılandıktan sonra idam edildiler.

Aynı dönemde, dünyanın pek çok ülkesinde işçiler Amerika'daki kardeşlerini desteklediler, her tarafta büyük grevler, gösteriler yapıldı. Daha sonraki yıllarda dünyanın birçok yerindeki işçi örgütleri bir araya gelerek, 1 Mayıs'ı DÜNYA İŞÇİLERİNİN BİRLİK - DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ OLARAK ilân ettiler.

1 Mayıs'lar 1890 yılından bu yana dünyanın her yerinde her yıl kutlanır oldu.

TÜRKİYE'DE 1 MAYISLAR

Türkiye'de 1 Mayıs geleneği 50 yıl öncesine kadar uzanmaktadır. Türkiye topraklari üzerinde ilk 1 Mayıs 1909 yılında İstanbul emperyalist işgal altındayken kutlandı. Tramvay, Haliç, Şirketi Hayriye ve Seyri Sefain işçileri «Bağımsız Türkiye» pankartlarını açarak 1 Mayıs'ı kutladılar.

1920 yılında 1 Mayıs gösterileri Ankara'da ve Fransız işgali altında bulunan Mersin'de yapıldı. Ayrıca birçok yerde işçiler direniş yaptılar.

1921 yılında birçok işyerinde grevler direnişler yapıldı. Ancak bu yıldan itibaren burjuvazi işçi sınıfı üzerinde baskı kurdu ve 1 Mayısları özellikle yaptırmamaya uğraştı. 1923 ve 1924 yıllarında yapılan «tevkifat» larla birçok sosyalist, devrimci tutuklandı.

1925 yılı sosyalistlere ve işçi sınıfı mücadelesine karşı sürdürülen saldırıların doruğa çıktığı dönem oldu. Bu yıl içinde pek çok sosyalist tutuklandı ve ağır cezalara çarptırıldı. 1 Mayıs anlamından saptırılarak «Bahar ve Çiçek Bayramı» olarak ilân edildi. 1925 yılından sonra 1 Mayıs'lardan birkaç gün önce göze batan ilericiler ve sosyalistler tutuklanır ve 1 Mayıs geçtikten sonra salıverilirdi. Bunun nedeni, Burjuvazinin 1 Mayıslardan aşırı derecede korkmasıydı.

Ancak işçi sınıfı üzerindeki hiç bir baskı mücadeleyi durduramadı. Aradan, baskıyla, terörle uzun yıllar geçmesine rağmen 1 Mayıs 1976'da 1 Mayıs tekrar görkemli bir şekilde kutlandı.

1 MAYIS 1976

İŞÇİ sınıfımız tüm baskılara rağmen 1 Mayıs 1976 yılında «birlik ve dayanışma günü»nü şanlı geleneğine uygun olarak kutladı. 1 Mayıs 1976 günü İstanbul uzun bir hasretin giderildiği önemli günlerinden birini yaşadı. Yüzbinlerce işçi, emekçi Taksim alanını doldurdu, faşizme ve emperyalizme karşı haykırdı. 1 Mayıs 1976 aynı zamanda faşist ve gerici güçlerin demokrasi güçlerine karşı saldırılarını arttırdıkları ve faşist tırmanışın hızla arttığı bir yıldı. İşçi sınıfımızın partisi MC iktidarıyla devletin önemli mevkilerini ele geçirmeye çalışan ve hızla tırmanan faşizme karşı «faşizme geçit yok» dedi. 1 Mayıs 1976 Türkiye'de faşist bir rejim getirmek isteyenlere karşı güçlü bir tokattı.

1 MAYIS 1977

1 MAYIS 1977, 1976 yılına göre daha görkemli olmalıydı. Uzun süren hazırlıklar tamamlanmış herkes coşkuyla 1 Mayıs'ı bekliyordu. 1 Mayıs 1977 sabahı dört bir koldan yüzbinlerce işçi, emekçi, köylü, öğrenci akın akın Taksim alanına akmaya başlamışlardı. Türkiye'nin kolları rengarenk, coşkulu, neşeli insanlar 1 Mayıs'ı kutluyorlardı. Bu insan seli ne meydanlar, ne de yollar alıyordu, her yer dolup taşmıştı. Yüzbinler, «Faşizme geçit yok», «Onlar başları yüzbinler sürdürecek», «Kahrolsun emperyalizm ve faşizm», «Yaşasın işçilerin birliği», «Yaşasın 1 Mayıs» diye haykırıyordu.

Ancak, Türkiye'de faşizmi getirmek için uğraşan iç ve dış faşist odaklar, hain güçler hazırlıyorlardı. Ve 1 Mayıs'ı kana buladılar. Giderek yükselen bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinden müthiş bir korkuya kapılan faşistler ve onlara yardımcı olan Mason örgütü gibileri her yaptılar ve cinayet 38 yurtsever katledilip yüzlercesini yaraladılar.

Fakat faşistlerin bu saldırısı demokrasi güçlerini korkutmadı, onları daha da biledi, ve o günden itibaren parola «1 Mayıs 1977'de 1 Mayıs Alanı» oldu. Gerici ve faşist güçler de 1 Mayıs katliamının ardından demokrasi güçlerini gerilemek için yalan, iftira ve zorbalık metotlarıyla harekete geçtiler. Hiç biri para etmedi, 1 Mayıs 1978'e geldiğinde 1 Mayıs alanı yine yüzbinlerle doluydu.

1 MAYIS 1978

1 MAYIS 1978 1 Mayıs'ı faşistlerin ve gericilerin ortaya korku salmaya çalışmalarına rağmen, büyük bir kalabalık ve disiplin içinde gerçekleştirildi. 1 Mayıs 1977 yılında can verenlerin mücadeleleri ancak böyle dile getirilebilirdi. 1 Mayıs 1978 bir kez daha kanıtlıyordu, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesi durdurulamaz.

1 MAYIS 1979'DA YİNE ALANLARDAYIZ

SEVİNÇLİYİZ, kararlıyız ve yine 1 Mayıs'ı kutluyoruz. Yüreğimizde cesaretlerimizin kini, dudaklarımızda özgürlük türküleri, ellerimizde kırmızı karanfiller, gözlerimizde geleceğe umut, yürüyoruz yüzbinlerle en güzel günler için. Bu biliyoruz ki herşeyi biz yarattık, gelecek de bizim ellerimizdedir.

1 Mayıs gelince kabımıza sığmayız, çünkü biliriz ki, 1 Mayıs bizim için türküdür, mücadeledir, yaşamımızın bir parçasıdır ve en görkemli bayramımızdır.

1 Mayıs'ta dünya işçi sınıfı tek bir yürek tek bir sestir. Afrika'dan, Avrupa'ya, Asya'dan, Amerika'ya 1 Mayıs'ta işçi sınıfı tek bir kola olur, tek bir renk olur, tek bir amaç için.

Bu hasretimiz, demirli oya gibi hep beraber işlemek, türküleri hep beraber söylemek içindir.

Baskısız ve sömürüsüz bir dünya için 1 Mayıs 79'da diğer ülkelerin işçileriyle birlikte yine aynı saflardayız.

YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ

lumsal anlaşma» aldatmacası boşa çıkartılmıştır.

BÖYLE bir ortamda 1 Mayıs'ı kutluyoruz. Bu işçi sınıfımızın önünde çok önemli görevler bulunduğunu da göstermektedir. Bu görevlerin en başında «Faşizme geçit vermemek» durmaktadır. Faşist güçlerin ülkemizi bir faşist diktatörlüğün karanlığına sürüklemek için yürüttükleri saldırı ve komploların boşa çıkartılmasında yine en büyük görev demokratik güçlerine düşmektedir. 1 Mayıs 1979 işçi sınıfımızın emekçi kitlelerin yığınsal olarak faşizme karşı mücadelesinde önemli bir adım olacaktır. Bu adımın atılması için 1 Mayıs'ın güçlü bir şekilde yapılması gereklidir. İşte bunun içindir ki, işçi sınıfımızın 1 Mayıs gösterilerinin karşısına bir takım engeller çıkartılmıştır. Ama bu engellerin hiç biri işçi sınıfının birlik dayanışma ve mücadele gününün kutlanmasını önleyemeyecektir. 1 Mayıs 1979, geçen 1 Mayıslarda olduğu gibi bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin yükseldiği ve güçlendiği bir gün olacaktır.

1 Mayıs'a gönülden bağlı herkes, bütün yurtta birlik, mücadele dayanışma bayrağını yükseltecеklerdir. 1 Mayıs 1979'da işçi sınıfı faşist zorbalığa, demokrasi düşmanlarına, gericiliğe boyun eğmeyeceklerini göstereceklerdir.

1 MAYIS'da 1 Mayıs alanında, faşizme ve emperyalizme karşı tek bir yumruk olunacak. Bu ses de dünyadaki bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm güçleriyle olan dayanışmamızın güç kaynağı.

TÜSTAV